

Αθήνα, 8 Δεκεμβρίου 2023

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς
Προστασίας του Πολίτη
Δικαιοσύνης

Θέμα: «Γυναικοκτονία στη Σαλαμίνα: Η κυβέρνηση σε ρόλο θεατή για ένα προαναγγελθέν έγκλημα».

Η νέα γυναικοκτονία της 43χρονης στη Σαλαμίνα έρχεται να προστεθεί στη μαύρη λίστα ανάλογων περιπτώσεων των περασμένων ετών. Δεν είναι η “κακιά στιγμή”, δεν είναι “το θολωμένο μυαλό” του δράστη και σίγουρα δεν είναι “έγκλημα πάθους”.

Σύμφωνα με το σύνολο των ειδησεογραφικών μέσων, η 43χρονη, πριν από λίγες μόλις ημέρες, είχε πάει μαζί με την μητέρα της στο Αστυνομικό Τμήμα Σαλαμίνας, προκειμένου να καταγγείλει τον 71χρονο δολοφόνο της για ενδοοικογενειακή βία, εξύβριση και υπεξαίρεση. Μετά την καταγγελία, οι αστυνομικοί της πρότειναν να εγκαταστήσει την εφαρμογή “panic button” στο κινητό της και να την ενεργοποιήσει σε περίπτωση που βρεθεί ξανά σε κίνδυνο, ενώ παράλληλα την προέτρεψαν να μην επιστρέψει στο σπίτι όπου διέμενε με τον 71χρονο και να βρει αλλού κατοικία, κάτι που επίσης έπραξε, βρίσκοντας καταφύγιο στο σπίτι της μητέρας της στην περιοχή Αμπελάκια Σαλαμίνας. Αξίζει να σημειωθεί πως η αστυνομία βάσει της καταγγελίας προχώρησε σε αναζητήσεις προκειμένου να συλλάβει τον 71χρονο στο πλαίσιο του αυτοφώρου, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Η άτυχη δολοφονημένη γυναίκα φαίνεται πως ακολούθησε όλες τις οδηγίες των αρχών για να προστατευθεί, εκ του τραγικού αποτελέσματος όμως αποδεικνύεται ότι **αυτές δεν ήταν αρκετές για να παραμείνει ζωντανή.**

Επειδή:

- Η γυναικοκτονία της 43χρονης, μητέρας ενός ανήλικου παιδιού συνιστά μία ακόμα δολοφονία γυναίκας λόγω του φύλου της και αποτελεί την πιο ακραία μορφή της έμφυλης βίας, ένα φαινόμενο που απορρέει από την ιστορικά και διαχρονικά διαπιστωμένη έμφυλη ανισότητα που ασκείται σε βάρος των γυναικών και των θηλυκοτήτων στο πλαίσιο της πατριαρχίας. Είναι το ωμό παραγόμενο αποτέλεσμα της στρεβλής αντίληψης που μέχρι και σήμερα δηλητηριάζει την κοινωνία και απονέμει το έωλο δικαίωμα στον άνδρα να θεωρεί ότι μπορεί να είναι ελεγκτής, δυνάστης, κακοποιητής και εντέλει δολοφόνος της συζύγου/συντρόφου του.

- Στην υπ' αριθ. 7017/4/26365-γ/11-03-2023 απάντηση του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη προς τη Βουλή των Ελλήνων, σχετικά και πάλι με το ζήτημα γυναικοκτονιών, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, αυτολεξεί τα εξής: [...] **Επίσης, τονίζεται ότι στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, πλέον των άλλων, παρέχεται ενημέρωση [...] για τις δομές ψυχοκοινωνικής υποστήριξης, τόσο προφορικά, όσο και μέσω αξιοποίησης έντυπου ενημερωτικού υλικού. Σε περίπτωση δε που το θύμα επιθυμεί, το αστυνομικό προσωπικό αναλαμβάνει να επικοινωνήσει με τις εν λόγω δομές. [...]**

- Στο πλαίσιο των δομών του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης λειτουργεί **Ξενώνας Επείγουσας Φιλοξενίας, στον οποίο φιλοξενούνται γυναίκες** που έχουν υποστεί οποιαδήποτε μορφή βίας (σωματική, ψυχολογική). Η εισαγωγή τους **μπορεί να γίνει άμεσα** όλο το 24ωρο, με τις ελάχιστες διαδικασίες και η διαμονή στον Ξενώνα σκοπό έχει **την παροχή ασφαλούς στέγης και προστασίας για σύντομο χρονικό διάστημα**, μέχρι τη διερεύνηση των εναλλακτικών λύσεων και την επιλογή της πιο κατάλληλης για τις συνθήκες λύση, με την ενεργητική συμμετοχή των ίδιων των γυναικών και **στόχο την προστασία, ανακούφιση και πρόληψη περαιτέρω βλάβης για τις ίδιες και τα παιδιά τους.**

- Η Ελληνική Αστυνομία απέτυχε να προστατεύσει τη ζωή μιας γυναίκας που κινδύνευε από τον άντρα της, η ακόμα μεγαλύτερη αποτυχία της όμως είναι ότι δεν έχει καταφέρει να μοιράζεται τις αποτυχίες της με την κοινωνία, που δεν την αντιλαμβάνεται ως κομμάτι της και κομμάτι της δική της αποτυχίας να προστατεύσει τις γυναίκες από τους άντρες τους.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

- 1. Για ποιον λόγο οι αστυνομικοί που δέχθηκαν την καταγγελία της άτυχης 43χρονης την προέτρεψαν απλά να βρει κάπου αλλού να μείνει και δεν μερίμνησαν για τη μεταφορά της στο ασφαλές περιβάλλον ενός ξενώνα φιλοξενίας, σε έναν δηλαδή ειδικά διαμορφωμένο και προστατευμένο χώρο άγνωστο και ως εκ τούτου μη προσβάσιμο στον δράστη, πολύ περισσότερο εφόσον ο τελευταίος διέφευγε της σύλληψης;**
- 2. Θεωρούν ότι οι μέχρι σήμερα δράσεις στην κατεύθυνση της επιμόρφωσης του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας σχετικά με τη διαχείριση των περιστατικών έμφυλης βίας έχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα;**
- 3. Πώς αντιλαμβάνονται την ενίσχυση και αναβάθμιση των τμημάτων ενδοοικογενειακής βίας, ώστε να διεξάγουν επιτέλους αποτελεσματικά το έργο τους;**
- 4. Πώς εξηγούν τη ραγδαία αύξηση των κρουσμάτων ενδοοικογενειακής βίας και των γυναικοκτονιών τα τελευταία χρόνια και τι προτίθενται να πράξουν οι ίδιοι στο μέτρο των αρμοδιοτήτων τους αλλά και η κυβέρνηση συνολικά ώστε αυτά να μειωθούν;**
- 5. Γιατί η κυβέρνηση αρνείται emphaticά τη νομική αναγνώριση του όρου γυναικοκτονία, όταν αποτελεί ξεκάθαρα κατηγορία ενός ολοένα και συχνότερου εγκλήματος με συγκεκριμένα έμφυλα χαρακτηριστικά;**

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Ακρίτα Έλενα

Αποστολάκης Ευάγγελος

Αυλωνίτης Αλέξανδρος-Χρήστος

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γιώργος

Γεροβασίλη Όλγα

Δούρου Ρένα

Ζαμπάρας Μιλτιάδης

Θρασκιά Ουρανία

Ηλιόπουλος Όθων

Καραμέρος Γιώργος

Κασιμάτη Νίνα

Κόκκαλης Βασίλειος

Μάλαμα Κυριακή

Μαμουλάκης Χάρης

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Παπαηλιού Γεώργιος

Παππάς Πέτρος

Πούλου Παναγιώτα

Χρηστίδου Ραλλία

Ψυχογιός Γεώργιος